

WAAR IS MARGJE?

by

Thomas Meurkens

2017

TITEL: WAAR IS MARGJE?
LOCATIE: NEDERLAND
TIJD: 2010

INT. SLAAPKAMER - DAG

PETER, 30, schrikt wakker in zijn tweepersoonsbed. Naast hem ligt niemand. Hij wrijft over de lege plek op het matras en staart voor zich uit.

Peter kijkt om zich heen. De kamer is klein, een rotzooi, kleren op de grond. Er zijn geen spiegels, geen foto's te zien. Hij kijkt naar de klok op zijn nachtkastje: 10.48 uur.

INT. KEUKEN - DAG

Aan de keukentafel zit SILVIA, 29. Ze drinkt koffie uit een mok en leest de krant.

Peter loopt binnen. Hij werpt een blik in de richting van Silvia.

SILVIA
Goemorgen.

PETER
Morgen.

Peter loopt naar Silvia toe en geeft haar een kus op de wang. Silvia kijkt een tikkeltje ongemakkelijk maar glimlacht.

SILVIA
Heb je een beetje kunnen slapen?

Peter schenkt koffie in en gaat tegenover Silvia aan de keukentafel zitten.

PETER
Ja, en lang...Is het echt al elf uur?

SILVIA
(lacht)
Jazeker. Maar van mij mag je!

Silvia vouwt de krant op en leunt achterover.

SILVIA (CONT'D)
Kan ik tenminste ongestoord de krant doornemen. Wil je een eitje? Kei en kei hard, zoals altijd? Of wat muesli? Ik geloof dat er nog wel yogurt is.

Peter staart voor zich uit. Silvia observeert hem geduldig.

Silvia fluit om zijn aandacht te trekken.

PETER
 (schudt zichzelf wakker)
 Oh, sorry, nee. Nee, dankje.

Peter houdt zijn koffiemok omhoog en glimlacht.

PETER (CONT'D)
 Ik hou het even bij koffie.

Silvia knikt. Ze staat op en begint af te wassen.

SILVIA
 Zeg, we moeten echt even wat knopen
 doorhakken. En de eerste stap is
 die beeldjes. Weet je al wat je
 daarmee wil doen?

PETER
 Sorry?

SILVIA
 Je geheugen heeft er maar moeite
 mee, nietwaar?

PETER
 Ik moet gewoon even wakker worden.

SILVIA
 (lacht)
 Geen probleem, joh. Hoe dan ook, we
 moeten even spijkers met koppen
 slaan, wat betreft die
 paraferalia. Ik bedoel, we hadden
 afgesproken ze op te ruimen, maar
 ze staan er nog steeds. Wil je het
 echt zelf doen, of vind je het toch
 fijner als ik het regel?

PETER
 Oh. Maakt me niet uit. Ik doe het
 wel. Geen probleem.

SILVIA
 (zucht)
 Okido.

Silvia is klaar met afwassen en draait zich naar Peter om.
 Ze glimlacht.

SILVIA (CONT'D)
 En uhm, tel ze dan alsjeblieft.

Silvia draait zich om naar het aanrecht en begint af te drogen.

SILVIA (CONT'D)
 Ik heb een weddenschap met mam
 lopen over hoeveel het er zijn.
 (MORE)

SILVIA (CONT'D) (cont'd)
 Zoals je wel weet is ze altijd veel
 te voorzichtig, veel te
 conservatief met dat soort dingen.

Silvia ruimt de vaat op.

SILVIA (CONT'D)
 (praat in zichzelf)
 Dat etentje bij De Zwarte Zwaan heb
 ik dus in de pocket. Mooie kans
 voor John om z'n chloresteroalniveau
 weer eens op te krikken.

Peter glimlacht en kijkt naar zijn koffie.

Peter kijkt op naar Silvia.

PETER
 Zeg, waar is de kleine trouwens? Ik
 liep langs de kamer maar die was
 donker en leeg.

SILVIA
 Oh, bij pap en mam. Die passen
 altijd zo ontzettend graag op, dat
 is echt niet normaal.

Silvia kijkt naar Peter. Ze lijkt iets af te wegen en lacht
 dan.

SILVIA (CONT'D)
 Maar je hoort mij niet klagen.
 Het is bijna alsof ze iets goed te
 maken hebben. Een soort
 overcompensatie voor al die
 tientallen babysitters, denk je
 niet?

Peter glimlacht en neemt nog een slok koffie.

EXT. PLEIN UNIVERSITEIT - DAG

Peter loopt over het plein. Hij heeft nette kleren aan en
 draagt een aktetas in zijn hand.

Peter stoot tegen een VOORBIJGANGER aan.

VOORBIJGANGER
 Pardon.

PETER
 (maakt verontschuldigend
 gebaar)
 Mijn fout, ik lette niet op.

Peter loopt verder en gaat het grote, neoklassieke
 universiteitsgebouw in.

INT. UNIVERSITEIT - DAG

Peter loopt door de gangen van het gebouw. Hij kijkt niemand aan, groet niemand.

INT. GANG UNIVERSITEIT - DAG

Peter opent een deur aan het einde van een gang. Naast de deur is een naambordje te zien: Dr. P.J. Alfenaer.

INT. KANTOOR - DAG

Peter zit achter zijn bureau. De kamer is klein en vierkant. Elke centimeter van het bureau is bedekt met papieren en stapels boeken. Ook staat er een computer met muis en toetsenbord. Op de achtergrond staat een kast gevuld met boeken, fotolijstjes en kleine, groene beeldjes.

Peter ordent een paar documenten en start zijn computer op. Het bureaublad toont de map 'Thesis'. Peter opent de map en erin staat 1 document: 'Sagrada Familia'. Hij opent het document. Er staat enkel een titel: 'An Iconographic Description, Analysis and Comparison of Gaudi's Sagrada Familia, Spain.', verder is het document leeg. Peter sluit het en navigeert op de computer naar een andere map genaamd 'THESIS'. Daarbinnen staan 8 documenten. Hij opent het document 'INTRODUCTIE'. De titel is duidelijk te zien: 'A GLOBAL COMPARATIVE STUDY ON ZOOLOGICAL AND ZOOMORPHIC REPRESENTATIONS IN JADE OBJECTS'. De rest van het bestand is gevuld met tekst. Peter staart ernaar.

INT. POMPSTATION - DAG

Peter heeft een sandwich in zijn hand en loopt langs de schappen naar de kassa toe. Hij kijkt naar een jade beeldje van een Boeddah dat op de toonbank staat.

Peter pakt het beeldje op en kijkt naar de POMPHOUDER, 45.

PETER

Pardon, heeft u hier nog meer van dergelijke beeldjes? Van nephriet.

POMPHOUDER

(lacht)

Dacht het NIET.

PETER

(houdt het Boeddah
beeldje omhoog)

Nee, sorry, ik bedoel, heeft u nog andere beeldjes van jade? Nephriet en jadeiet zijn grofweg gezegd de twee soorten jade, snapt u? Dit hier is denk ik nephriet. Al is dat niet met zekerheid te zeggen...

POMPHOUDER

(ongeïnteresseerd)

Aha. In't magazijn liggen er vast nog wel wat. Hoeveel hebt u er nodig?

PETER

Nee, ik hoef dit beeldje niet, ik vroeg me alleen af of u nog meer exemplaren heeft. Andere beeldjes. Ik ben op zoek naar dierlijke figuren, snapt u?

POMPHOUDER

Di's alles wat ik heb.

De pomphouder leunt achterover en zucht.

POMPHOUDER (CONT'D)

Weet u, ik had een jaar of wat terug een keer wat wierrook neergelegd, gewoon voor de gein. Ik dacht, wierrook, wie mot dat nou? Maar wat denk je? Binnen twee uur was het uitverkocht! Ik wist niet wat ik zag. Dus toen dacht ik, blijkbaar doet die aziatische troep het goed, hierro. En m'n neef, weet je, die heeft wel wat met die aziatische shit. Pardon, die aziatische troep. Dus ik heb van hem een zootje overgenomen. Wierrookhouders, beeldjes van draken, dat soort ongein. En wat denk je? Verkoopt voor geen meter! Voor geen meter, kan ik je vertellen!

Peter knikt en kijkt naar het Boeddah-beeldje.

POMPHOUDER (CONT'D)

Dus wil je dat beeldje nou of niet?

PETER

Uhm, nee. Of, nou, doe maar.

INT. KANTOOR - DAG

Peter zit achter zijn bureau. Het Boeddah-beeldje staat naast zijn scherm. Peter is een sandwich aan het eten terwijl hij naar het computerscherm staart.

Het computerscherm toont een document waarin Peter aan het typen is. De cursor staat in de regel: 'While in everyday language the terms 'jade' and 'jadeite' are used interchangeably, it is important to note the difference between the two. 'Jade' is the name given to the predominantly green rock which is found in various parts of the world. The name derives from the Spanish 'Piedra de

Ijada' or Loin Stone, as the stone was thought to be able to cure diseases of the loins (and kidneys). However, what is commonly seen as 'jade' is in fact two entirely different metamorphic rocks composed of distinct silicate compounds: namely nephrite and jadeite.'

Er wordt geklopt op de deur. Peter schrikt op.

PETER

Binnen.

Silvia opent de deur, glimlacht en neemt een stap naar binnen. Peter blikt kort naar haar maar leest dan verder op het computerschermm.

PETER (CONT'D)

Hey, wat doe jij hier?

SILVIA

Hallo Peter. Ik, uhm, kwam even checken hoe het met je ging. Heb je iets nodig? Ben je oké?

PETER

Heel lief van je, hoor, maar nergens voor nodig. Ik ben oké en jij hebt zelf meer dan genoeg te doen, nietwaar? Of ben je al klaar met die rapporten?

SILVIA

Uhm, nee...

PETER

Oké. Maar dan zie ik je over een paar uurtjes, goed?

SILVIA

Oh, oké. Ik wilde gewoon even checken hoe het ging.

PETER

(kijkt even kort op en glimlacht)

Heel lief, heel lief. Maar ik ben net lekker op dreef, ik zit er eindelijk in, snap je?

SILVIA

(glimlacht)

Ja, natuurlijk. Ik laat je met rust. Succes!

Silvia verlaat de ruimte en sluit de deur achter zich.

Peter staat op.

INT. GANG UNIVERSITEIT - DAG

Silvia loopt door de gang. Peter komt uit de deur van zijn kantoor.

PETER
(roept)
Trouwens!

Silvia draait zich naar hem om.

PETER (CONT'D)
Heb je tijd om Margje bij je ouders
op te halen? Ik wil haar vanavond
natuurlijk wel even zien.

Silvia kijkt Peter aan. Ze draait zich even om om zich ervan te vergewissen dat Peter tegen haar spreekt.

SILVIA
Sorry?

PETER
(maakt een wegwuivend
gebaar)
Goed, maakt niet uit, ik wil het
ook wel doen. Geen probleem. Weet
je, we bellen er nog wel over. Oké,
Groentje? Hou van je!

Peter verdwijnt door de deur, terug zijn kantoor in.

Silvia blijft achter in de gang. Ze staart voor zich uit en slaakt een diepe zucht.

INT. WOONKAMER - AVOND

Peter komt binnen. Hij zucht en is duidelijk uitgeput.

Silvia staat op van de bank. PJOTTER, 4, is op de achtergrond aan het spelen.

Silvia omhelst Peter.

SILVIA
Zware dag gehad?

Peter zucht en ploft op de bank.

SILVIA (CONT'D)
Wel lekker kunnen werken op de Uni?
Een iconografische beschrijving van
de oneindige Sagrada Familia,
nietwaar?

PETER

(afwezig)

Jazeker, jazeker. En sorry dat ik niet meer gebeld heb, dat is me helemaal ontschoten. Ik zat er echt lekker in. Heb zo'n duizend woorden kunnen schrijven. Maar man o man, ik ben kapot.

SILVIA

Dat snap ik ja. En ach, ik weet hoe erg je van bellen houdt, dus maak je geen zorgen. Kopje thee? Heb het net gezet.

Peter knikt.

Silvia loopt de kamer uit.

PETER

(roept)

Was het lastig om je pap en mam van hun kleinkind te beroven?

Silvia komt terug de kamer in met een gevulde kop thee.

SILVIA

(lacht, spreekt zachtjes)

Viel mee. Ze zeiden dat het smurfie daar geen seconde geslapen had. Vol energie, maar goed, hoe minder slaap bij hen, hoe meer nu. Tenminste, daar hopen we maar op.

PETER

(gaapt)

Dank voor de thee. Maar nu je het over slapen hebt...ik moet denk ik even een dutje doen. Oké?

SILVIA

(lacht)

Dat is goed. Ik had toch zin in nog een kop thee, m'n vierde vandaag al. Maar ach, je kan nooit genoeg thee drinken, denk je niet?

PETER

Zeker...Zal ik zo koken of heb jij daar zin in? Met een klein dutje ben ik weer helemaal opgeladen, hoor.

SILVIA

Maak je over het eten maar geen zorgen. Ik zal wat in elkaar flansen. En ik maak je zo wel wakker.

PETER
(gaapt)
Bedankt, Groentje.

INT. HOTELKAMER - AVOND - (FLASHBACK)

Silvia en Peter liggen in bed. Silvia ligt met haar hoofd op de borst van Peter.

SILVIA
Oké, ik heb eindelijk een bijnaam bedacht.

PETER
Weet je het zeker, Groentje? Dit is je laatste kans, want je bent al...even tellen...tig keer van mening veranderd.

SILVIA
Ik weet het, ik weet het. Maar er is gewoon zo weinig dat bij je past!

PETER
Je bedoelt dat ik uniek ben, onvergelijkbaar, niet te vatten in een simpele bijnaam?

SILVIA
(puft)
Nee, nee, verre van. Maar weet je, mijn naam was duidelijk. Dat kon niets anders zijn dan Groentje. Ook al heb ik natuurlijk in heel wat dingen meer ervaring dan jij.

Peter bromt.

SILVIA (CONT'D)
Maar goed, ik ben eruit. Een bijnaam die bij je past. Mooi, maar ook een beetje kitsch.

PETER
(verontwaardigd)
Wat?

SILVIA
(lacht)
Allerlei kleuren in één, maar eigenlijk maar één kleur. Is dat niet een mooi iets om als koosnaampje te hebben?

PETER
Oh mijn god. Als het 'Diamantje' is dan maak ik aanspraak op mijn vetorecht!

SILVIA

(lacht)

Je vetorecht dat je niet hebt,
bedoel je? Maar nee, diamantje is
het niet.

PETER

(lacht en kust Silvia)

Gelukkig. Dat zou je me nooit
aandoen...nietwaar, Groentje?

INT. WOONKAMER - AVOND - (PRESENT DAY)

Peter komt de woonkamer binnengelopen. Hij gaapt en wrijft
in zijn ogen. Silvia zit op de bank.

PETER

Je zou me wakker maken, toch?

SILVIA

Ja, maar ik dacht ik laat je even
slapen. Het eten is in twee minuten
opgewarmd. Je neefje heeft al
gegeten. Heb hem net in bed gelegd.

INT. WOONKAMER - AVOND

Peter en Silvia zitten samen aan de eettafel en eten
opgewarmde nasi.

PETER

Zeg, wat doet m'n neefje hier
eigenlijk?

SILVIA

(lacht)

Inmiddels slapen, goddank. Echt, de
hoeveelheid energie die Pjotter
heeft...Maar goed, ik breng hem
zometeen weer naar z'n opa en oma.
Daar heeft hij het altijd naar z'n
zin.

PETER

(gaapt)

Dat lijkt me goed, ja. En is alles
O.K. met John?

SILVIA

(kijkt ongemakkelijk)

Uhm, ja, met John is alles goed.
Hij is een beetje druk en
oververmoeid, vandaar dat Pjotter
veel opa en oma-dagen heeft. Maar
niks ernstigs, hoor. Hij kan het
wel aan, maak je geen zorgen.

PETER

Gelukkig.

Silvia staat op en begint af te ruimen.

SILVIA

Luister, ik ga er zo vandoor, oké?
Moet nog even langs school.

PETER

Oh, oké. Wanneer ben je terug?

SILVIA

Ik weet het nog niet. Maar morgen
ben ik er sowieso. En je kan
natuurlijk altijd bellen, ook al
hou je daar niet van.

PETER

Wat ga je doen?

SILVIA

Naar school dus. Een beetje werken.
Niet dat het heel druk is, maar ik
heb wel wat dingen in te halen.

Peter knikt.

PETER

Moet ik nog wat doen voor de
kleine? Ik ben het schema een
beetje vergeten, qua eten geven
enzo.

SILVIA

(lacht)

Weer die vergeetachtigheid, hè.
Maar maak je geen zorgen, je hoeft
niets te doen, hoor. Ik heb alles
onder controle. Echt waar.

PETER

(gaapt)

Goed, vooruit dan maar. Het is dat
ik van je hou en dat ik je
vertrouw. En dat ik zo moe ben.
Dutjes zijn ook niet meer wat ze
geweest zijn.

SILVIA

Ja, ja, vroeger was alles beter,
zelfs de dutjes! Maar goed, ga maar
lekker naar bed dan. Ik zie je
later.

Peter loopt gapend naar Silvia toe en probeert haar op de
mond te kussen. Silvia ontwijkt het en omhelst hem. Peter
kijkt een beetje verbaasd maar loopt naar de deur.

PETER

Truste, Groentje.

SILVIA

Uhm, truste.

EXT. MARKT - DAG - (FLASHBACK)

Silvia, 23, bekijkt een hangertje van jade in een marktstal.

Peter, 24, komt naast haar staan.

PETER

Ik zeg dat het een draakje is. Wat jij?

SILVIA

Uhm. Dat zal wel ja. Voor mij is het een beetje te abstract om er wat in te zien, als ik eerlijk ben.

PETER

Tsja, abstract is het zeker. Maar goed, ik studeer kunstgeschiedenis, dus met alleen 'abstract' kom ik helaas niet weg.

SILVIA

(lacht)

Dus gok je maar?

PETER

Ja. Maar eerst lees ik het labeltje.

Silvia bekijkt het hangertje, vindt het labeltje en leest: 'dragon pendant, jade'.

Silvia lacht en Peter glimlacht naar haar.

Peter onderzoekt zichzelf.

PETER

Ik had ook ergens een labeltje. Ik weet het zeker. 'Peter' stond erop geschreven.

Silvia lacht.

SILVIA

Ach, ik ben de mijne ook allang kwijt. 'Silvia, houdt van thee,' stond er bij mij op.

Peter lacht.

INT. SLAAPKAMER - DAG - (PRESENT DAY)

Peter schrikt wakker. Hij ligt in zijn eentje in zijn tweepersoons bed. De klok zegt: 07.10 uur.

INT. WOONKAMER - DAG

Peter loopt langs de vensterbank die vol staat met figuurtjes van jade. Hij observeert ze aandachtig.

INT. WOONKAMER - AVOND - (FLASHBACK)

Peter en Silvia zitten op de bank. Op de achtergrond is de vensterbank met de beeldjes van jade te zien.

SILVIA

Als jij daar je proefschrift over wil schrijven, dan moet je het gewoon doen. Je hebt de kans, en dan moet je je niks aantrekken van wat andere zeggen. Of van wat zogenaamd hoort. Echt niet.

PETER

En dat zeg je niet omdat jade altijd je lievelingssteen geweest is?

SILVIA

(met een deftige stem)

Ja...de reden mag duidelijk zijn.

Peter kijkt haar een paar seconden lang niet-begrijpend aan en lacht daarna.

PETER

Ik snap 'em. Dat je die woordspeling niet eerder gemaakt hebt...jij met je rare fetisch.

SILVIA

Ja, ja, ik ben verslaafd aan jade. Ik wil alleen nog maar sieraden van jade dragen. En het is dat je niet wil trouwen, maar anders zou ik een jade trouwring eisen. En ons kind? Dat gaat Jade heten.

PETER

(lacht)

Dat werkt toch iets beter in het Engels vrees ik. En dan nog...

Silvia kust Peter.

INT. KEUKEN - DAG - (PRESENT DAY)

Peter komt de keuken ingelopen en schenkt koffie in.

PETER

(roept)

Silvia?

Peter loopt een rondje door de keuken.

PETER (CONT'D)
 (roept)
 Silvia?

INT. WOONKAMER - DAG

Peter loopt zoekend door de woonkamer heen.

PETER
 (roept)
 Silvia?

INT. KINDERKAMER - DAG

Peter opent de deur naar de kinderkamer. Daar is een box te zien, een commode, babyspeelgoed. Alles is extreem netjes en opgeruimd. Op de muur staat 'MARGJE' in grote, houten letters geschreven.

Peter kijkt naar de klok aan de muur, die zegt: 7.56 uur.

PETER
 (roept)
 Silvia? Margje? Shit.

Peter sluit de deur en pakt zijn telefoon. Hij selecteert het nummer van Silvia en belt. De stem aan de andere kant van de lijn zegt dat het nummer niet meer in gebruik is.

EXT. SCHOOLPLEIN - DAG

Peter loopt snel over het schoolplein. Hij ziet Silvia en loopt op haar af.

PETER
 Hey.

SILVIA
 (verbaasd)
 Peter? Wat doe jij hier?

PETER
 (ongerust, praat snel)
 Waar is Margje? Ik werd wakker en jij en Margje waren niet thuis. Zonder iets te zeggen, terwijl het nog heel vroeg was. En je telefoon doet het niet, wist je dat?

SILVIA
 Wat? Waar heb je het over?

PETER
 Over dat je opeens verdwenen was!

SILVIA
 Gaat het wel goed? Ik ben een beetje ontdaan je hier te zien, als ik eerlijk ben.

PETER

Margje, heb je haar naar de crèche gebracht? Zo vroeg? Ik was echt even in paniek toen ik haar niet kon vinden.

SILVIA

(verward)

Wat? Margje?

Peter kijkt Silvia met grote ogen aan. Hij begrijpt haar onbegrip niet.

PETER

Neem je me in de maling?

SILVIA

(beduusd)

Peter, wacht even hier. Het komt goed, ik ga je broer bellen, oké? Ik kan dit niet alleen. Alles komt goed.

PETER

Wat heeft John hier in godsnaam mee te maken?

Silvia negeert Peter en praat in de telefoon terwijl ze van Peter wegloupt. Peter zucht gefrustreerd en gaat zitten. Hij observeert het schoolplein met de spelende kinderen.

EXT. WOONKAMER - AVOND - (FLASHBACK)

Peter en Silvia zitten op de bank. Silvia is hoogzwanger, Peter streelt over haar buik.

SILVIA

(glimlacht)

Hey, heb je dat eigenlijk wel door? Dat sinds ik zwanger ben je geen seconde met je fikken van me af kan blijven?

PETER

Wat? Wil je zeggen dat ik nu net zo afhankelijk ben als jij normaal gesproken?

SILVIA

Ja, Parelmoertje, dat denk ik wel. Ik wil zelfs zo ver gaan door te zeggen dat je nu kleffer bent dan ik ooit geweest ben.

PETER

(lacht)

Toch trek ik dat in twijfel. Je moet het namelijk op een andere

(MORE)

PETER (cont'd)
 manier bekijken. Ik liefkoos je wel
 meer, maar eigenlijk besta jij
 sinds 7 maanden uit twee personen.
 De helft van mijn liefkozingen is
 dus bedoeld voor jou en de andere
 helft is voor Margje. Ergo, na al
 die jaren ben jij nog steeds
 kleffer dan ik.

Silvia lacht en Peter kijkt haar aan en glimlacht.

EXT. SCHOOLPLEIN - DAG - (PRESENT DAY)

De schoolbel gaat en de kinderen stromen naar binnen. Silvia
 komt aangerend vanaf de ingang van het schoolplein.

SILVIA
 (licht hijgend)
 Oké, kom, dan gaan we samen naar
 huis.

PETER
 (geagiteerd)
 Wat? Nee! Vertel me gewoon waar...

SILVIA
 Peter, thuis zal ik je alles
 uitleggen, oké? Ik beloof je dat
 alles in orde is. Ik zweer het.

Peter zucht maar zegt niets.

Silvia en Peter lopen samen van het schoolplein af.

EXT. STRAAT - DAG

Peter en Silvia lopen naast elkaar over de stoep.

PETER
 (probeert rustig te
 blijven)
 Ik snap er niks van. Je zegt steeds
 dat alles goed komt, maar er klopt
 iets niet. Waarom zeg je niet
 gewoon wat er aan de hand is? Waar
 Margje is?

Silvia zucht en slaat een arm om Peter heen.

Peter slaat de arm van zich af.

PETER (CONT'D)
 Ik weet dat ik misschien niet heel
 scherp ben. Dat ik een beetje
 afwezig ben de laatste tijd, door
 slaapgebrek enzo. Maar waarom
 vertel je me niet gewoon waar
 (MORE)

PETER (CONT'D) (cont'd)
 Margje is, en waarom ze niet thuis
 bij mij is? Zo moeilijk is dat toch
 niet?

SILVIA
 Peter, alsjeblieft...

PETER
 (boos)
 Wat nou alsjeblieft? Het is een
 hele simpele vraag. Waar. Is. Mijn.
 Dochter? Heb je haar naar de crèche
 gebracht? Of heb je haar bij je
 ouders gedropt? Alweer.

SILVIA
 Peter...

PETER
 Niks Peter! Je weet toch wel waar
 je eigen kind is?

SILVIA
 (verward)
 Ja, bij pap en mam, maar Peter...

PETER
 Zie je wel! Maar serieus, wie doet
 dat nou? Wie laat nou continu z'n
 pasgeboren kind bij z'n opa en oma
 achter? Mijn ouders zijn tenminste
 niet van die hippies, die zouden
 wel aan de bel trekken. Maar nee
 hoor, jouw oudjes vinden het allang
 best.

SILVIA
 (verward)
 Wat?

SILVIA (CONT'D)
 (met medelijden)
 Oh, nee, Peter, kom op. Ik zet
 thuis lekker een kop thee voor je.
 Ik denk dat je gewoon wat teveel
 koffie hebt gedronken de laatste
 tijd.

Silvia lacht ongemakkelijk.

SILVIA (CONT'D)
 Ik bedoel, daar heb je nooit echt
 goed tegen gekund, nietwaar? Ik
 weet nog wel dat...

PETER

Verdomme! Heb je wat te verbergen,
ofzo? Het enige wat ik wil is mijn
pasgeboren kind zien!

Silvia pakt Peter vast bij zijn arm.

SILVIA

Peter, oké, luister naar me. Sorry,
ik weet dat het moeilijk is.

PETER

Wat in godsnaam...

SILVIA

Peter, luister, je hebt geen kind.
IK heb een kind, maar jij niet. Je
hebt geen dochter, oké? Ik weet hoe
ontzettend moeilijk dat is om te
accepteren, terwijl je broer wel...

PETER

(ongelovig)

Wat? Nee. Je neemt me in de maling.
En John...

INT. WOONKAMER - DAG - (FLASHBACK)

Peter, John en Silvia zitten aan tafel wijn te drinken.

SILVIA

En jij, John?

JOHN

Oh, ik zou echt heel graag een
dochttertje hebben. Ik zou er alles
voor doen. Maar dan natuurlijk wel
met de juiste vrouw, hè. Iemand met
wie ik echt oud wil worden.

PETER

Ja, dat zei je de vorige keer
ook...

SILVIA

(terechtwijzend)

Peter!

Peter kijkt schuldig.

Silvia neemt een slok wijn en kijkt naar John.

SILVIA (CONT'D)

(knipoogt naar John)

Ik weet zeker dat dat geen probleem
zal zijn. Ik bedoel, zo'n knappe en
sympathieke vent als jij. Elke
vrouw zou met jou wel een dochter
willen hebben.

EXT. STRAAT - DAG - (PRESENT DAY)

PETER
(ongelovig)
Nee. Jij? John? Mijn broer?

Silvia knikt instemmend.

PETER
En dat ik geen dochter heb? Je zegt dat Margje niet bestaat? Ik denk echt dat je opgenomen moet worden. Sorry, dit is teveel voor me. Ik kan dit nu niet hebben.

SILVIA
Peter, rustig nou.

Peter loopt weg. Silvia roept hem na. Ze volgt hem.

SILVIA
Peter, luister nou even naar me.

Peter negeert haar en loopt steeds harder weg.

SILVIA
Peter, alsjeblieft...

Peter en Silvia bereiken het huis van Peter. Peter pakt zijn sleutelbos uit zijn zak en stapt in zijn auto en rijdt weg. Silvia rent een stukje achter de auto aan.

INT. AUTO - DAG

Peter is aan het rijden. Hij haalt de tomtom tevoorschijn en installeert hem. Hij zoekt en vindt het adres van 'Silvia paps en mams' en schakelt de navigatie in.

Het interieur van de auto is bezaaid met groenige beeldjes van jade. Peter pakt er eentje van het dashboard. Hij ademt diep in en uit terwijl zijn blik wisselt tussen het beeldje van een draak en de weg.

EXT. BESNEEUWD PARK - DAG - (FLASHBACK)

Peter en Silvia lopen hand in hand door een dik pak sneeuw heen.

PETER
Zeg, mag ik die mooie hangertjes van je eens zien?

Silvia draait haar hoofd naar hem toe zodat hij een oorbel kan zien. Het is een oorbel van jade.

PETER (CONT'D)
Mag ik ze vasthouden? Of zijn ze heilig?

Silvia zucht overdreven en doet een oorbel uit.

SILVIA

Dat niet, maar ik kan niet
garanderen dat ze niet vervloekt
zijn.

PETER

Heel delicaat zijn ze, nietwaar?
Mag ik die andere ook zien? Ik
bedoel, als ik nu toch al vervloekt
ben...

Silvia zucht en geeft de andere oorbel ook aan Peter.

PETER (CONT'D)

Graag gedaan, Groentje.

SILVIA

Wat?

Peter stopt de oorbellen in zijn zak, bukt en pakt een hand
sneeuw, maakt er een bal van en gooit die naar Silvia.

Silvia ontwijkt de sneeuwbal, gilt, lacht en rent weg. Peter
rent achter haar aan.

Silvia gooit een sneeuwbal vol in zijn gezicht.

SILVIA (CONT'D)

(roept)

Zeg, Parelmoertje, weet je nou nog
steeds niet dat ik beter kan gooien
dan jij?

PETER

Wacht!

Peter hangt vlug de oorbellen aan zijn oren.

PETER (CONT'D)

Ze zijn heel delicaat! Je zou ze
toch niet kapot willen gooien?

SILVIA

(serieus)

Ja, ze zijn inderdaad heel
delicaat. Maar aan de andere
kant...

Silvia pakt een handvol sneeuw en maakt een sneeuwbal.

SILVIA (CONT'D)

...het zijn maar oorbellen, en
sneuvelen in een sneeuwbalgevecht
is een nobel einde!

Silvia grijnst en gooit een sneeuwbal vol in Peters gezicht.

INT. AUTO - DAG - (PRESENT DAY)

Peter kijkt naar het dashboard en ziet dat de benzinetank bijna leeg is.

PETER

Shit.

INT. TANKSTATION - DAG

Peter rekent af en loopt naar buiten.

EXT. TANKSTATION - DAG

Peter botst tegen Silvia aan.

PETER

(verbaasd)

Wat?

SILVIA

Peter, we moeten praten.

PETER

Nee, nee, nee. Ik wil eerst m'n dochter zien. De rest maakt me nu niet uit.

Silvia loopt op Peter af en omhelst hem.

Peter probeert zich tevergeefs los te wurmen.

PETER

Laat me verdomme los! Ik weet dat Margje bij je ouders is en ik ga haar nú ophalen! Het maakt niet uit wat je zegt. Je raaskalt.

SILVIA

Peter, rustig. Ik weet hoe moeilijk dit voor je is. Maar we zijn er voor je. Pap en mam zijn er voor je. Ik, je broer...

INT. WOONKAMER - AVOND (FLASHBACK)

Silvia ligt op de bank, Peter zit naast haar. John zit geknield op de grond en laat zijn hoofd rusten op Silvia haar buik.

JOHN

Ik voel wat!

SILVIA

Mooi, hè?

John wrijft over de buik van Silvia heen.

PETER

(lacht)

Hey, hey, beetje rustig aan met
mijn vrouw en kind, hè.

John glimlacht.

EXT. TANKSTATION - DAG - (PRESENT DAY)

Peter wordt op slag rustig. Silvia laat Peter voorzichtig los.

PETER

(fluistert tegen
zichzelf)

Oh god. Het is waar. John. Je bent
met John. Je wilde niet met mij een
dochter, maar met hem. En daarom
probeer je mij weg te werken, gek
te maken.

SILVIA

Wat?

PETER

(tegen Silvia)

Je denk dat je met hem Margje van
me af kunt nemen. Alsof ik haar
ooit los zou laten. Alsof ik ooit
zou denken dat Margje NIET mijn
kind zou zijn!

Silvia pakt Peter beet.

SILVIA

Peter, wat ben je in godsnaam...

Peter duwt Silvia weg en rent naar zijn auto.

Silvia valt op de grond.

SILVIA (CONT'D)

(roept)

Fuck. Verdomme, man! Margje
is...fuck!

Peter wuift het weg en stapt in zijn auto en rijdt weg.

EXT. SNELWEG - DAG

Peter stopt langs de weg, op de vluchtstrook. Hij blijft met
zijn handen in zijn haar in de auto zitten.

INT. WOONKAMER - AVOND - (FLASHBACK)

Peter loopt gapend naar Silvia toe en probeert haar op de
mond te kussen. Silvia ontwijkt het en omhelst hem.

INT. SLAAPKAMER - DAG - (FLASHBACK)

Peter schrikt wakker in zijn tweepersoonsbed. Naast hem ligt niemand. Hij wrijft over de lege plek op het matras en staart voor zich uit.

INT. WOONKAMER - AVOND - (FLASHBACK)

John glimlacht naar Peter terwijl hij over de buik van Silvia wrijft.

INT. AUTO - DAG - (PRESENT DAY)

PETER
(praat tegen zichzelf)
Vuile leugenaar!

Peter pakt zijn telefoon. Hij typt '112' in, kijkt ernaar en drukt het weg. Hij selecteert dan 'Silvia' en navigeert verder naar 'Mam'. Hij drukt op 'Bellen'.

SILVIA
(over een slechte
telefoonverbinding)
Peter? Alles goed met je?

PETER
(verbaasd)
Silvia?

SILVIA
Nee, schat, ik ben het. Je moeder.
Ik hoor je ook een beetje vervormd,
hoor.

PETER
(tegen zichzelf)
Ik word gek, ik word gek. Dit kan
niet.

SILVIA
Wat zei je, schat? Is je broer bij
je? Hij vertelde me dat het niet zo
goed met je gaat.

PETER
(schreeuwt)
Verdomme, hou John erbuiten!

SILVIA
(geschrokken)
Wat is er, schat?

PETER
Waar is Margje? Weet je waar Margje
is?

Het blijft even stil.

SILVIA
Peter, lieverd, is je broer bij je?

PETER
(geërgerd)
Geef gewoon antwoord!

SILVIA
Oké, lieverd, zeg me waar je bent
en dan komen John en ik je ophalen,
oké? Ik ben toevallig toch al op
weg naar de stad.

Peter laat de telefoon zakken en drukt hem uit.

PETER
(mompelt tegen zichzelf)
Ze kon al die tijd bij mijn
telefoon. Als m'n moeders nummer
haar nummer is...

Peter hangt op en belt het nummer van 'Silvia' dat geen
gehoor geeft.

Peter haalt een paar keer diep adem. Hij sluit zijn ogen.
Hij slaat op het dashboard uit frustratie. Hij ademt diep in
en diep uit en kalmeert.

Peter belt 'mam'.

SILVIA
Goddank, daar ben je weer.

PETER
(rustig, emotioneel)
Sorry.

SILVIA
Maakt niet uit, schat. Waar ben je
nu, dan komen we je halen en gaan
we wat gezelligs doen, oké?

PETER
Ik ben op weg naar de ouders van
Silvia. Dan zie ik jou en John
daar, oké?

Het blijft even stil.

SILVIA
Uhm, oké. Dat is goed, schat. We
zijn er over een uurtje?

PETER
Tot zo.

Peter hangt de telefoon op en sluit zijn ogen.

Peter zoekt in de telefoon naar verschillende nummers en belt ze. Niemand neemt op. Peter slaat op het stuur.

PETER

Fuck, fuck, fuck.

De telefoon gaat. Het scherpje zegt 'mam'. Peter gooit de telefoon uit het raam.

Peter drukt de tomtom uit. Hij keert de auto om en rijdt terug.

EXT. STAD - DAG

Peter loopt gehaast door de stad.

INT. HUIS - DAG

Peter kijkt naar verschillende fotolijstjes. Op de meeste staat hij samen met Silvia, ook met een dikke buik, maar nergens is een kind te zien.

EXT. PLEIN UNIVERSITEIT - DAG

Peter loopt naar het universiteitsgebouw toe.

INT. KANTOOR - DAG

Peter komt zijn kantoor binnen. Hij bekijkt gehaast alle fotolijstjes. Ze zijn vooral van Silvia, ook van wanneer ze duidelijk zwanger is. Hij haalt diep adem.

Peter start zijn computer op. Er zijn tientallen ongelezen mailtjes. Peter opent een mail van Joris MacMallen met als onderwerpregel: 'Margje?'. Peter opent het mailtje. Er staat: 'Hallo Dr. Alfenaer, hoe is het met u? Uw vrouw is bevallen, nietwaar? Gefeliciteerd! Jullie gingen haar Margje noemen, niet? Wat een mooie, oerhollandse naam.'

Opeens ziet Peter op zijn bureau, onder een stapel papieren, een geboortekaartje liggen. Er staat op: 'Margje, dochter van Peter Alfenaer en Silvia Veulens'.

INT. UNIVERSITEIT - DAG

Peter loopt gehaast door de universiteit heen. Hij ziet Silvia en schrikt. Hij verstopt zich en haalt een pen uit zijn borstzak tevoorschijn.

Peter volgt Silvia zo ongezien mogelijk, met de pen in zijn vuist geklemd.

INT. HERENTOILET - DAG

Peter volgt Silvia de toiletruimte in. De ruimte is leeg, Peter loopt op Silvia af en drukt de pen tegen Silvia haar keel.

Tranen staan in Peter zijn ogen.

SILVIA
 (in paniek)
 Wat? Help, help!

PETER
 Stil! Je gaat me vertellen wat er
 aan de hand is, oké? Dat met John
 kan me niet meer schelen. Maar waar
 is ze? Waar is Margje nu? Jullie
 kunnen haar niet zomaar voor me
 verborgen houden.

SILVIA
 (angstig)
 Peter?

PETER
 Hou me niet voor de gek! Je hebt
 niet alles in de hand, je kan niet
 alles controleren. Je kan misschien
 wel de fotolijstjes van mijn
 dochter weghalen en mijn telefoon
 hacken, maar je hebt niet alles in
 de hand! Ik heb net een mailtje van
 Joris binnen die vroeg naar mijn
 Margje. MIJN Margje. Ik ben niet
 gek! Wat heb je met haar gedaan? Is
 ze bij John?

SILVIA
 Joris MacMallen? Die op sabbatical
 is?

PETER
 (gefrustreerd)
 Oh mijn god, luister dan naar me!

SILVIA
 (angstig)
 Ik luister, ik luister.

Peter ruikt aan haar haren.

PETER
 (met tranen in zijn ogen)
 Hoe kan je me dit aandoen,
 Groentje? We hielden zo ontzettend
 veel van elkaar. Zo ontzettend
 veel. Ik hou nog steeds van je,
 echt waar.

SILVIA
 Peter...

PETER
 Nee. Nee, nee, nee. Dit is geen
 grap meer. Ik heb je plannetje
 door. Je probeert me om de tuin te
 (MORE)

PETER (cont'd)
 leiden, je wil me laten geloven dat
 Margje niet bestaat, dat ze niet
 mijn dochter is.

SILVIA
 (angstig, voorzichtig)
 Peter, je weet dat Margje dood is,
 toch?

Peter zwijgt en staart voor zich uit.

Peter concentreert zich weer op Silvia.

PETER
 Denk je dat ik dat geloof?
 Waarschijnlijk heb je iets in m'n
 koffie gedaan. Iets om me in
 verwarring te brengen en me dingen
 te laten geloven die niet waar
 zijn. En waarom? Zodat jij haar
 samen met hem op kan voeden. Met
 mijn eigen broer! Dus terwijl ik
 mezelf vrolijk bezig hou met m'n
 proefschrift en met het opruimen
 van jouw stomme, jade beeldjes,
 zijn jullie bezig mijn dochter van
 me te stelen!

SILVIA
 Peter, ik weet niet waar je het
 over hebt. Vergeet dat hele
 proefschrift enzo, goed? Ga lekker
 naar huis. Ik neem je niks kwalijk.
 Ik zweer je dat ik de politie
 erbuiten zal houden.

PETER
 (schreewt)
 Hou je niet van de domme!

Peter bedenkt zich iets.

PETER (CONT'D)
 (staart emotioneel voor
 zich uit)
 Ik ga een stukje rijden.

Peter ademt diep in en uit. Daarna laat hij Silvia los en
 loopt hij de ruimte uit.

INT. POLITIEBUREAU - DAG

Peter zit tegenover een POLITIEAGENTE, 40.

PETER
 Mevrouw, ik weet niet wat ik moet
 doen. Ik weet het echt niet. Mijn
 (MORE)

PETER (cont'd)
 vrouw doet alsof onze dochter niet bestaat. Ze probeert me in de war te brengen en weigert me Margje te laten zien. Ze probeert me zelfs aan te smeren dat ze dood is! Hoe ziek is dat?

POLITIEAGENTE
 (rustig)
 Margje is de naam van uw dochter?

PETER
 Ja, Margje Alfenaer. Dat is mijn dochter.

POLITIEAGENTE
 Goed. Heeft u daar een bewijs van? Een geboorteacte, bijvoorbeeld?

PETER
 Nee, niet bij me. Maar ik heb wel dit geboortekaartje.

Peter haalt het geboortekaartje uit zijn zak en overhandigt het aan de politieagente.

POLITIEAGENTE
 Dit is niet voldoende, meneer. Het is geen bewijs. Als u een bewijs wilt dat zij uw dochter is kunt u een geboorteacte opvragen bij de gemeente.

PETER
 Kunt u het niet in het systeem zien?

POLITIEAGENTE
 Nee, meneer, zo werkt het niet.

PETER
 Alstublieft, mevrouw. Ik weet niet wat ik anders moet doen.

POLITIEAGENTE
 U kunt morgen naar het gemeentehuis gaan om daar een acte op te vragen. Wellicht hebben ze zelfs een spoedprocedure.

Peter zucht en denkt na.

PETER
 En kunt u iets aan HAAR doen? Aan Silvia, bedoel ik. Ze maakt me gek. Ze is overal, ze volgt me, ze stalkt me. Dat is een misdrijf, nietwaar?

POLITIEAGENTE

We zouden een onderzoek kunnen instellen, maar voordat dat zover is moeten we eerst...

PETER

(kwaad, met iets verheven stem)

Ze houdt verdomme m'n kind van me verborgen! Ik heb Margje al dagenlang niet gezien. Ze zet alles op alles om ervoor te zorgen dat ik in verwarring raak en mijn eigen dochter vergeet. En dat allemaal zodat zij haar samen met John kan opvoeden!

POLITIEAGENTE

(ongelovig)

John, meneer?

PETER

Mijn broer! Hij wilde altijd al een dochter, en hij heeft nu niet alleen mijn vrouw gestolen, maar ook mijn Margje! Ze manipuleren me, ze maken me gek. Alsof het een spel is!

POLITIEAGENTE

Goed, meneer. Als u hier even wacht dan ga ik een telefoontje plegen. Ik kom zo bij u terug.

Peter zit met zijn handen in zijn haar. Hij schrikt opeens op.

PETER

(roept)

Wacht, mevrouw.

De politieagente kijkt naar hem op, telefoon in haar hand.

PETER (CONT'D)

Ik ga kijken of ik thuis de geboorteacte van Margje heb. Ik kom zo terug.

Peter rent het politiebureau uit.

EXT. STRAAT - DAG

Peter rent over straat.

INT. SLAAPKAMER - DAG

Peter heeft een aantal dozen onder het bed vandaan getrokken en kijkt ze door. Allerlei tierelantijntjes komen tevoorschijn, en een map.

Peter opent de map en ziet verschillende kaartjes. Hij begint ze te lezen: 'Lieve Peter, het spijt ons ontzettend en we leven enorm met je mee. Wat de mooiste dag van je leven had moeten zijn, is de grootste tragedie geworden. We kunnen ons niet voorstellen hoe erg het verlies voor jou moet zijn. Als er iets is dat we kunnen doen, laat het ons dan alsjeblieft weten. Liefs en heel veel sterkte, Johan, Merel en Fieke.'

Peter gooit het kaartje weg en begint met grote ogen een ander kaartje te lezen: 'Ik kan het nog steeds niet geloven. Een kind verliezen is het ergste dat je kan overkomen. Ik kan me niet voorstellen hoe erg jouw situatie wel niet moet zijn. Terwijl ik dit schrijf lopen de tranen langs mijn ogen, en zo goed ken ik je niet eens. Ik zal je niet proberen op te beuren, dat is onzin. Maar ik kan ook niet niets doen en schrijf je dus toch maar. Weet dat veel mensen je liefhebben en er voor je zijn. Zo ook ik. Je vriend, Yessin.'

Peter laat het kaartje vallen en staart lange tijd voor zich uit.

Peter gooit de doos omver en staat op. Voor hem ligt een foto van Silvia.

Peter pakt de foto op en kijkt er aandachtig naar.

De stem van Silvia klinkt.

SILVIA (O.S.)
Peter? Ben je hier?

Peter verlaat de slaapkamer.

INT. WOONKAMER - DAG

Peter loopt op Silvia af en omhelst haar.

INT. WOONKAMER - DAG - (FLASHBACK)

Peter en Silvia liggen met hun buik op de vloer. Voor hen staan een paar beeldjes van jade waar ze mee spelen.

PETER
Zeg, Groentje, heb je eigenlijk een favoriete?

SILVIA
(spottend)
Oh, Parelmoertje, maar je weet toch dat jij mijn favoriete bent?

PETER
(pakt een beeldje op, spreekt op sarcastische toon)
Ha, ha, ha. Maar geen lievelingsbeeldje?

SILVIA

Nee, niet echt. Het gaat meer om het idee, snap je? Ik vind de kleur vaak mooi, maar meer dan dat nog hou ik ervan te weten dat ze zullen blijven bestaan. Ze zijn eeuwig, ze vergaan niet. Tenminste, niet zo gauw.

PETER

In tegenstelling tot jij en ik. Wij worden oud en gaan dood, terwijl de beeldjes altijd zullen blijven. Fijn, nu ben ik depressief.

SILVIA

(lacht)

Zo bedoel ik het niet. Het is meer, nou ja, ze geven me een soort rust.

Silvia neemt een beeldje in haar hand.

SILVIA (CONT'D)

Wat er ook gebeurt, dit blijft bestaan. Of dat nu goed is of slecht, dat maakt niet uit. Dit is voor mij een constante, iets dat niet verandert, ook al worden wij oud en chagrijnig, vet en melancholisch, krakkemikkig en lusteloos.

PETER

En waarom geen baksteen dan? Of een lekkere grote kei?

SILVIA

(lacht)

Ach, het oog wil ook wat, hè.

Peter glimlacht. Silvia geeft hem een kus.

INT. WOONKAMER - DAG - (PRESENT DAY)

PETER

(in paniek)

Waarom heb je het niet verteld? Hoe kon je dit verborgen houden voor mij?

SILVIA

Wat, Peter?

PETER

Dat, dat...dat onze dochter...dood is. Dat Margje dood is.

SILVIA
 (vol medelijden)
 Peter...

PETER
 (verheft zijn stem)
 Het kan me niet schelen dat je iets met John hebt. Het kan me niet schelen wat je doet. Ik hou van je en ik dacht dat jij ook van mij hield. Maar als dat niet zo is, dan oké. Ik kan er niets aan doen. Maar hoe kon je dit voor me verborgen houden? Ik zag de rouwkaarten. Waarom heb je dat van mij weggehouden? Waarom heb je me niet de waarheid gezegd?

SILVIA
 Peter. Ik heb niets voor je verborgen gehouden. We proberen je alleen te helpen. We merken dat je weer een soort terugval hebt en we proberen je alleen te helpen. Ik, je moeder, Johan je supervisor, Jeanet de kinderjuf...

PETER
 Wat? Waar heb je het over?

SILVIA
 Oh, je hield zoveel van haar. Zo ontzettend veel. En je keek uit naar je dochter, je kon er niet over ophouden. Ik had je nog nooit zo gelukkig gezien.

Silvia zucht.

SILVIA (CONT'D)
 Ik was erbij, in het ziekenhuis. Alles leek goed te gaan, totdat Silvia opeens complicaties kreeg...

Peter maakt zich los uit de omhelzing.

PETER
 Wat?

Silvia sluit Peter weer in een omhelzing.

SILVIA
 (fluistert)
 Het spijt me zo, Peter. Het spijt me zo ontzettend. Jij en Silvia...

Peter maakt zich los.

PETER

(verward)

Hoezo heb je het over Silvia? Jij bent Silvia, Groentje. Jij bent van wie ik hou.

Silvia pakt Peter bij de schouders. Er staan tranen in zijn ogen.

PETER (CONT'D)

JIJ bent Silvia. Je bent overal. In mijn dromen, in het echt. Je werkt als juf op de basisschool, je bezoekt me op de Uni, je bent er thuis voor me. Altijd en overal. Je bent er altijd en overal.

SILVIA

Peter, kijk me aan. Kijk me aan.

Peter staart Silvia recht in haar ogen en ziet John.

Peter kijkt een tijdje in de ogen van John en begint te huilen. John omhelst Peter, houdt hem stevig vast en klopt hem op de schouder.

JOHN

Ik weet het, ik weet het.

EINDE